

[Nør Christensen]

Jeg kan henvise til, hvad vores partis ordfører, fru Grethe Kindberg Jørgensen, sagde her ved behandlingen i sidste samling, sp. 10056 og 10057.

CD hilser med glæde forslaget til lov om ændring af våbenloven og om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning velkommen. Vi er tilfredse med, at der på dette område som på så mange andre områder kan strammes op. I den forbindelse vil jeg gerne give udtryk for håbet om, at vi igennem denne opstramning i fremtiden vil kunne undgå om ikke alle uheld med disse våben så i hvert fald en stor del af dem. Glatløbede haglgeværer er som bekendt undtaget fra våbenlovens kontrolordning, og vi mener i CD, at der er grund til kontrol med netop disse haglgeværer.

Af de bemærkninger, som følger lovforslaget, fremgår det, at med hensyn til medlemmer af jagt- eller skytteforeninger, hvor der dyrkes flugtskydning, foreslås, at adgangen til at erhverve, besidde, bære eller anvende haglgeværer knyttes til en våbenpåtegning på den pågældendes medlemsbevis. Vi finder, at det er en både rigtig og forsvarlig måde at gribe tingene an på, og vi er tilfredse med, at der for de øvriges vedkommende bliver tale om kontrol gennem politiets vurdering af den pågældende ansøger.

Afslutningsvis vil jeg sige tak til justitsministeren, fordi han har genfremsat dette lovforslag. Jeg kan på mit partis vegne give tilsagn om positiv medvirken under udvalgsarbejdet.

Knud Lind (FP):

Glatløbede haglgeværer er i de senere år blevet anvendt til forskellige ulovlige og kriminelle formål. Haglgeværet er fremstillet som et jagtvåben og har hidtil ikke været omfattet af våbenloven, netop fordi det var et udpræget jagtvåben, og som sådant blev det også benyttet til sit formål. Med optrapningen af bandevolden er haglgeværet desværre blevet et næsten almindeligt våben i bandekrigene i oversavet form, men også i sin oprindelige udformning. På grund af haglenes store antal og spredningen er det oversavede haglgevær et meget farligt nærkampvåben. Haglgeværet kan i dag frit besiddes af personer, der er fyldt 18 år.

I bemærkningerne til lovforslaget skønner man, at der i Danmark findes 500.000-

600.000 haglgeværer, mens der kun er 240.000, som er jagttegnsberettigede, og ud af disse jagttegnsberettigede har kun 170.000 løst jagttegn. Der er således cirka dobbelt så mange haglgeværer i omløb, som der er jagttegnsberettigede jægere. Man kan dog ikke udelukke, at mange jægere besidder flere haglgeværer.

Spørgsmålet i dette lovforslag er så, om man skal straffe de mange lovlydige jægere med en registrering, blot fordi nogle få kriminelle begår ulovligheder. Det mener fremskridtspartiet ikke. En registrering som den, der her er foreslået, er for det første ikke konsekvent, for det andet vil den kun henvende sig til de lovlydige borgere. Man skal ikke forvente, at bankrøveren eller rockeren vil lade sit våben registrere - bestemt ikke.

Man må samtidig bemærke, at oversavede eller afkortede jagtgeværer allerede efter den nuværende lov er ulovlige, fordi de må anses for uegnede til jagtbrug.

Den ulogiske og inkonsekvente holdning i overgangsbestemmelsen er en diskriminering af jægerne, og det er også den holdning, der ødelægger dette lovforslag.

Man foreslår reelt, at ejerne af ca. 420.000 farlige haglgeværer fortsat kan besidde disse våben uden tilladelse eller samtykke, mens de ca. 170.000 aktive jægere, som bruger haglgeværet til det rette og lovlige formål, skal registreres. Men ikke nok med det: jægerne skal via jagtgebyret betale for denne registrering, som nogle få kriminelle har givet anledning til. Ifølge undtagelsesbestemmelsen slipper alle suppejægerne, som kun har jagtbøssen hængende hjemme på væggen til pynt, helt gratis og uden registrering.

Hvis man ønsker at lave en lovændring, er mindstekravet, at man er i stand til at bevise, at der er en statistisk baggrund for at lave lovændringen. Der findes kun i meget begrænset omfang statistik, der belyser kriminaliteten, siger justitsministeren i sine bemærkninger.

Skulle dette lovforslag virke effektivt, skulle samtlige haglgeværer registreres, f.eks. pr. 1. januar 1984, uanset om man havde jagttegn eller ej, uanset om man havde jagtbøssen hængende hjemme på væggen, for vi ved jo alle sammen, at den kunne blive stjålet næste dag.

Undtagelsesbestemmelsen i § 4 underminerer med andre ord lovforslagets effekt. Som